

Μέγας Φώτιος: Ο άρχοντας οφείλει να είναι άψογος, αλλά προπάντων να έχει ευπρεπή συμπεριφορά!

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Ο Μέγας Φώτιος συζητά με μαθητές του.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

28. Τις εντολές του Δεσπότη των όλων κάθε άνθρωπος, άρχοντας ή αρχόμενος, νέος ή γέρος, πλούσιος ή φτωχός πρέπει να τις τηρεί με όλες του τις δυνάμεις.

Διότι είναι κοινή η φύση των ανθρώπων, επομένως και οι προσταγές είναι κοινές, αλλά κοινή είναι και η προσοχή και η επιμέλεια που απαιτούν από όλους.

Τώρα όμως θα σου εκθέσω αυτά που αποβλέπουν ειδικότερα στην κατάρτιση των αρχόντων και προφυλάσσουν καταλληλότερα την εξουσία σου και αυτά από τα οποία θα αποκτήσεις και σε άλλα θέματα πολύ μεγάλη εμπειρία.

Διότι ο άρχοντας οφείλει γενικά να είναι άψογος, αλλά προπάντων να έχει ευπρεπή συμπεριφορά.

Γι' αυτό και λένε ότι "τον καλό ή κακό άρχοντα τον αναδεικνύει ο τρόπος άσκησης της εξουσίας" και ότι, όπως ελέγχουμε τη γνησιότητα του χρυσού σε πέτρινα ακόνια, με τον ίδιο τρόπο και ο ανθρώπινος νους κρίνεται από τον τρόπο άσκησης της εξουσίας και από τη γνώμη των αρχομένων.

29. Εσύ περισσότερο πρόσεχε όχι μόνο να ακούς, αλλά να κάνεις καλές και αξιοθαύμαστες πράξεις.

Αλλά και σ' αυτά πρέπει ως αρχή και γνώμονα να έχουμε τις θείες εντολές.

Η προσευχή σε ενώνει με το Θεό και σε κάνει οικείο του, καθώς είναι ένθεη ομιλία και συνουσία νοερή με το πιο ωραίο από όλα και το πιο πολύτιμο από όλα, δηλαδή το Θεό.

Από εκείνον όλα ουσιώνονται και αποκτούν συνοχή, και από εκείνον προέρχεται κάθε πρόνοια και χορηγία των αγαθών, κάθε τελειότητα και κάθαρση των παθών.

Όστε κι αν ακόμη δεν προέκυπτε κανένα άλλο κέρδος από την προσευχή, αυτό μόνο, προπάντων για τους φιλόθεους και εκείνους που αγαπούν το καλό, θα ήταν αρκετό, αντικαθιστώντας κάθε άλλη χαρά, ευλογία και ευτυχία της επίγειας ζωής.

Όταν με την προσευχή πετυχαίνουμε την άφεση των αμαρτιών και την πραγματοποίηση όσων από τα αιτήματά μας επιφέρουν τις καλές και αποτελεσματικές δωρεές του Θεού, Τον επικαλούμαστε και θεωρούμε δίκαιο να ευχαριστήσουμε τον ευεργέτη για τα ανείπωτα έργα και τις δωρεές του.

Και βέβαια επιθυμούμε να του προσφέρουμε κάποια θυσία, δηλαδή την κίνηση με την προσευχή του νου προς το Θεό και τη δοξολογία, που οδηγούν στη νοερή και λογική ουσίωσή μας.

Όταν λοιπόν τόσα σπουδαία περικλείονται μέσα στην προσευχή, γιατί δεν πρέπει με προθυμία να στρεφόμεστε σ' αυτή και να την αγαπάμε υπερβολικά και να την

επιδιώκομε;

Απόσπασμα από το βιβλίο, Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ο “Ηγεμών”, των εκδόσεων Αρμός. Μετάφραση, σχόλια, Ιωάννης Πλεξίδης, προεισαγωγή Μάριος Πλωρίτης, πρόλογος Χρίστος Γιανναράς.

<https://bit.ly/3cM1tXV>